

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIË LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar. buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 10 FEBRUARI.

Aanhouding van Mgr. Ledochowski.

Over de gevangening van den aartsbisschop Ledochowski meldt de *Ostsee Ztg.* het volgende: « Gisteren morgen (3 febr.) ten half 4 reed de directeur van politie, vergezeld van den inspecteur en een agent, naar het aartsbisschoppelijk paleis. Op de vraag van den portier wie daar was, was het antwoord: « het gerecht, » waarop de poort onmiddellijk geopend werd. De bediende van den aartsbisschop, wekte den kapellaan, die den aartsbisschop van alles onderrichtte.

« Deze stond spoedig op, kleepte zich en daarop werd hem door den directeur van politie gemeld, dat hij in last had hem gevangenen te nemen en uit Posen te verwijderen.

« Nadat de aartsbisschop een kort gebed gedaan, enige schikkingen gemaakt en van zijne omgeving afscheid genomen had, verklaarde hij zich bereid den directeur te volgen. Zijn kapellaan, Mexczynski, verzocht verlof om mede te reizen, doch dit werd hem geweigerd. Ten 4 ure stegen de aartsbisschop en M. Standy in een gereed staande ruitje, terwijl in een tweede de inspecteur en de agent plaats namen, waarop de beide ruitjes naar het station van den spoorweg reden, waar een waggon gereed stond, in welken de aartsbisschop en de directeur van politie stegen om met den eerstvolgenden trein naar Rawicz en van daar per extra post naar Ostrowo te rijden.

« Behalve dat de geheele wach was opgeroepen, waren nog eenige militaire voorzorgen genomen, die echter niet noodig gebleken zijn. Volgens een telegram is de aartsbisschop des namiddags half vier te Ostrowo aangekomen. »

Hieruit blijkt dat Mgr. Ledochowski, niet, zoo als eerst gemeld werd, te Frankfort aan Oder geïnterneerd is, maar te Ostrowo, een poolsch stadje op de grenzen van Silezië en Rusland met ongeveer 7000 inwoners, waaronder zeer vele protestanten en joden. Verscheidene mijlen verwijderd van de Silezische en Posener spoorwegen, ligt het om zoo te zeggen « aan het einde der wereld. »

Posen, 7 februari.

Een der dagbladen deelt mede, dat de aartsbisschop voor zijne gevangenneming een raad van bestuur voor het diocees uit de domherren heeft benoemd, welke hem gedurende zijne afwezigheid zal vervangen. Men twijfelt of de regering deze schikking zal goedkeuren.

Uit Ostrowo wordt bericht, dat de aartsbisschop met zijn diocees geen betrekking onderhouden mag, de bezoeken weigerd, die in de inspectiekamer hem mogen gebracht worden, en vergunning vroeg om dagelijks bezocht te worden door zijn huiskapelaan en om een afzonderlijke bidkapel te mogen hebben. Het *Kreisgericht* zou over deze verzoeken het *Appelgericht* te Posen hebben geraadpleegd.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de FEVRIER 1874 est en vente chez M. COLLEE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Tusschen de stukken, in het proces de Peneranda bevindt zich eenen brief van Alfons de Kerckhove, uit Amerika, den 6 december, aan zijne ouders geschreven, in welken brief hij zegt:

« Door knaging van geweten en verdriet overvallen, werp ik mij, in geest voor uwe voeten. Wat heb ik gedaan? Wat booze geest is over mij heen gegaan en heeft mij zoo diep doen vallen. God, mijn God, ik was zinneloos! Oeh, wat ijselijke droom en toch vol waarlijk. Ja, ik kom in den geest aan uwe voeten vallen, en durf bevend dat woord vergiffenis uitspreken, hetwelk een vader, en vooral een vader, zoo goed, zoo teeder, zoo beminnend, nooit onverhoord laten kan. Ik zweer het u, ik zal herstellen wat ik gedaan heb. Ik zal mijne fout, met de hulp Gods vergoeden. Mijn gek hoofd van 19 jaren berekende niet alles... O had ik naar u geluisterd... Had ik naar mijne achtbare meesters gehoord... Maar ik zal mij opbeuren, ik zal tot u terugkomen; neen, gij zult mij niet verstootten, gij zult medelijden hebben met uwe ongelukkigen zoon; gij zult dat woord vergiffenis uitspreken dat hij weinig verdient; doch waarvan hij zich, hij zweert het, zal trachten waardig te maken. »

In dien brief zegt de jongeling ook, dat hij geld geleend heeft van twee personen te Monaco, en hij zendt de ontvreemde obligatiën terug, het adres te Nieuw-York aanwijzende, waar de rest achtergelaten is.

— Men schrijft uit Marche, 7 februari:

Verleden woensdag moest er te Laroche een begrafenis plaats hebben. De doodklok luidde reeds voor eenen grijsaard, in 't godshuis aldaar verzorgd, en men was op het punt hem in de kist te leggen, toen, in een oogenblik van stilte in het vertrek, men de stem van den gewaanden doode hoorde, die zedde: « Geef mij drinken. » De man ontwaakte uit eenen doodslaap; men gaf hem wat drinken, en diende hem voorts de noodige

verzorging toe. Die terugkeer tot het leven duurde echter niet lang: daags nadien bezweek de grijsaard, ditmaal voor goed.

Politiek overzicht.

Geen droeviger schouwspel, dan hetgeen, tegenwoordig in het « vrije Zwitserland » gebeurt!

Die apen van Von Bismarck leggen er zich op toe, de zoo lang bewonderde natie te doen zinken tot het lage peil, waarop eene schurkachtige politiek in onze dagen gaarne geheel Europa zou doen zinken. Wie durft er nog spreken van de « vrijheid in Zwitserland, » tenzij met bitteren hoon, en diep verontwaardigd over de laaghartige despoten, de gewetenlooze hypocrieten, die geloof en overtuiging willen verpletteren onder eene ondraagbare slavernij?

Geheel de katholieke geestelijkheid van de Jura is, bij dekreet van het gouvernement, uit het land gebannen, dit is: de 97 priesters, die de protestatie tegen de akten van willekeur en dwang, in februari 1873, ondertekend hebben. Wie weet, of na de priesters niet te beurt zal komen van de andere burgers; of niet ieder katholiek, die getrouwd blijft aan zijn geloof, door de vermetele werktuigen der loge van het ouderlijk erf zullen gebannen worden?

De Jura staat dus onder een nieuw schrikbeeld! De ellendige verraders van de Kerk, het handvol afgevallenen, wrijft zich in de handen, omdat zij denken nu niemand meer te zullen ontmoeten, die tegen hunne dwaalleeringen en logens de stem zal verheffen. De geschiedenis zal met gloeiende letteren de schande teekenen op het voorhoofd dier ellendigen, gekomen van alle kanten, om eene vreedzame bevolking in wanhoop en droefheid te storten.

Zekerlijk, die schandalen verwekken afschuw, maar uit die overmacht van boosheid zal een goed spruiten: het gedeelte van Frankrijk, dat aan Zwitserland naaft, verbergt zijne verontwaardiging voor de Zwitsersche handlangers van den Pruis niet, men mag voorspellen, dat hij hen, ten minste, de hieldt tot de republiek zal verkoeld en uitgedoofd zijn.

De « geestelijke » rechtbank van Berlijn zal eerstdaags zich bezig houden met de zaak van Mgr. Ledochowski.

Men zegt, dat die « rechtbank » de afstelling van den kerkvoogd zal nitspreken, en dat zijne gevangenschap veranderd zal worden in ballingschap.

De Nationale Vergadering van Parijs werd vrijdag onverwacht door een incident gekenmerkt. Generaal Ladmiraal, gouverneur van Parijs heeft de toelating gevraagd om den heer Melvil-Bioncourt, afgevaardigde van Guadeloupe, voor den krijgsraad te mogen vervolgen, onder beschuldiging van deelneming aan de *Commune*.

Alvorens eene beslissing te nemen, zal de vergadering al de stukken nauwkeurig onderzoeken.

Zoals reeds gemeld is, bevinden de bisschoppen van Metz en Straatsburg zich onder de nieuw gekozen leden van het Parlement. Nu de kerkvervolgving voortdurend toeneemt, en men zelfs aan de Fransche bisschoppen den mond wil stoppen, zullen die twee kerkvoogden te Berlijn de stem verheffen, welke in de ooren van von Bismarck nog al dikwijls onaangenaam klinken zal.

De brutale uitslag der kiezingen in Engeland is de heer Gladstone ongunstig geweest. Deze minister zal zeer waarschijnlijk zijne portefeuille neerleggen.

De kiezingen voor het engelsch Parlement blijven gunstig aan de conservateurs. De *Times* zegt: Het is nu eene uitgemaakte zaak dat het land zich tegen den heer Gladstone heeft verklaard. Dit blad voorziet, dat de heer Gladstone voor de opening van het Parlement zijn ontslag zal geven. De heer Disraeli zal dan naar alle waarschijnlijkheid door de koningin verzocht worden om zich met de vorming van een nieuw bestuur te belasten. Men heeft eene belangrijke zaak vastgesteld. De liberalen hadden veel gerekend op de stemmen der werkende klas en op de geheime stemming. Die verwachting is te leug gesteld geworden. De stemmen der werkende klassen werden zoowel ten voordeele van leden der rechterzijde als der linkerzijde uitgebracht.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Maarschalk Mac-Mahon heeft gisteren de werken gaan bezichtigen aan het *Hotel-Dieu* en aan het verbrekingshof. Vervolgens begaf hij zich naar de handelsrechtbank, waar de voorzitter, M. Daguin, hem verwelkomde en tevens de hoop uitdrukte dat, nu het bewind voor 7 jaren aan den hertog van Magenta is toevertrouwd, de zaken ongetwijfeld zullen hernemen en uitgebreid worden, en dat Frankrijk onder zijn bestuur, opnieuw meesters van zich zelve geworden in volle vrijheid de instellingen zal kunnen kiezen, welke zijnen bloei en zijne grootheid moeten verzekeren.

Hierop heeft maarschalk Mac-Mahon geantwoord dat, ofschoon Frankrijk in dit oogenblik slechts over beperkte hulpmiddelen kan beschikken, hij er evenwel op rekent, den handel en de nijverheid hunne vlucht te zien hervatten. Vervolgens zinspeelde hij op de versterkingswerken, welke men gaat ondernemen om in staat te zijn, alle gebeurlijkheden te kunnen afweren; hij zegde dat er echter voor eene dichter bij zijnde toekomst geene hogenaamde vrees bestaat.

De maarschalk heeft duidelijk verklaard, dat hij voor de orde instond, dewijl hij over het leger kon beschikken; hij drukt de hoop uit, de geesten te zien bedaren en besloot met te zeggen, dat hij, na zijn zeventienjarig beheer, Frankrijk aan zichzelf zou teruggeven.

Al de Parijzer bladen hechten een groot gewicht aan de verklaring van maarschalk Mac-Mahon. Zij wachten op den officieelen tekst, om er zich verder mee bezig te houden.

EEN DORP NAAR DE NIEUWE MODE.

De *Moniteur universel* deelt eenige waarlijk ongelooftbare feiten mede, welke in het dorpje Velleron, departement Vaucluse, plaats hadden.

Het municipaal bestuur dat den 4 september 1870 in die gemeente meester werd, begon met de afschaffing van het katholicisme en verving die godsdienst door de *rationnele* en *solidaire* leerstelsels.

Het begon met de torenduren te doen dicht-metselen, omdat de pastoor de klokken niet zou laten luiden, deed op eene openbare plaats nabij de kerk eene herberg optrekken en besloot daarin, dat voortaan begrafenissen, huwelijken en doopsels op *burgerlijke* wijze zouden voltrokken worden.

Het is werkelijk te Velleron dat het *burgerlijke doopsel* werd ingehuldigd, zooals dit sedert drie jaren in het departement Vaucluse gebruikelijk is.

Ziehier hoe die plechtigheid plaats heeft: De vroedvrouw, welke de kraamvrouw ondersteunde, wandelt in eenen rooden rok gewikkeld en met eene roode vrijheidsmuts op de verwarde haren naar de mairie, met het jong geboren kind op de armen.

Zij wordt vergezeld door de leden der vergrootte familie, den municipalen raad, de radicalen der gemeente en uit de omliggende dorpen, terwijl allen gelijk met heesche keken, de *Marseillaise* en andere patriotieke zangen aanhielden.

Op de mairie schrijft den officier van den burgerlijken stand het kind in, onder eenen min of meer zotten naam, waarna het kindje meestal onder een akelig gekrijsch met den mond tegen een plaasteren borstbeeld gedrukt wordt. Dat borstbeeld draagt den naam van *Marianne* en de plechtigheid wordt in het departement bestempeld met de uitdrukking: « de jonge geslachten aan de republiek toewijden. »

Hiermede is de plechtigheid op de mairie afge-loopen en wordt die in de herberg voortgezet.

Denzelfden dag waarop deze stichtende plechtigheid ingehuldigd werd, deed de nieuwemair de gasthuiszusters van Velleron voor zich verschijnen en vroeg hen of zij hunne kloosterkleederen wilden afleggen, dewijl men hierin een aandekken zag van het bijgeloof uit den verouderden tijd.

De gasthuisnonnen weigerden en werden uit het gesticht gejagd.

Of het ook denzelfden dag gebeurde is niet vast te bepalen, maar wat met zekerheid kan gezegd worden, is, dat de brave gasthuisnonnen vervangen werden door twee meisjes met alles behalve treflijke zeden, hoewel dan toch geheel volgens de republiekeinsche leerstelsels.

Een jaar nadien verkeerden deze twee *burgeressen*, ziekiendensters, in gezegende omstandigheden.

Die uitslag verwekte zelfs te Velleron schandaal.

Parijs 6 Februari.

BONAPARTISCHE LIST. — Men amuseert zich in Frankrijk met allerlei aardigheden, die der Regeering verre van aangenaam zijn. Indien er eens 200.000 photographische portretten van den keizerlijken prins werden ingevoerd, zou men die kunnen confiskeren. Doch wie kan een edelmoedig Fransch papierhandelaar verbieden om 200 vellen fijn postpapier en even zoveel extra fijne enveloppen voor den zeer matigen prijs van 20 centimen te geven? t Merkwaardigste is evenwel dat op al deze papieren zeer nuttige miniatuurportretjes worden gevonden van een hoopvol beminnelijk jonkman, die zich tegenwoordig te Chislehurst bevindt. Dit schrijft, gelijk van zelf spreekt, het publiek niet af, om aan dit papier eene buitengewonen atrek te verschaffen en — dit is te gelijktijdig eene demonstratie. Van waar echter dit verbazend aantal photographiën? De geheime politie zorgt er wel voor, dat zij niet in Frankrijk worden vervaardigd. Dat zij niet Frankrijk binnengesmokkeld worden, daarvoor zorgen de angstig wachtende ambtenaren der belasting. En des niettemin is er steeds nieuwe en enorme voorraad van dit noodlottige briefpapier. De geheele reusachtige inrichting der Fransche politie bleek machteloos tegen dezen inval — tot men eensklaps ontdekte dat er in den laatsten tijd uit Londen zeer veel busten van maarschalk Mac-Mahon geheel en al met zulke kleine photographiën volgestopt waren. De uitvinding is overigens niet

nieuw. Toen Victor Hugo zijn *Napoléon le petit* liet verschijnen, werd dat boek, in Frankrijk verboden, op dezelfde wijs ingevoerd. Men bracht telkens twee of drie exemplaren in een buste des Keizers verborgen over de grenzen. En aangezien de ambtenaren der belasting deze busten met alle mogelijke snelheid passeeren lieten, verblijdde Hugo's boek zich in een zeer regelmatig vervoer.

Duitschland.

Berlijn, 2 februari.

Ziehier de officieele uitslagen der kiezingen van de Elzas-Lorraine voor het Duitsch parlement:

Te Koppalsweiler heeft de priester Simonis 7,062 stemmen bekomen. De heer Ostermann van de Elzassische partij, heeft er 2,253, en de heer Bebel 157 vereenigd.

74 t. h. der ingeschrevene kiezers hebben deel genomen aan de stemming.

In de stad Metz heeft Mgr du Pont des Loges 5,187 stemmen bekomen. De heer Heuckel van Donnersmark heeft er 4,257 gehad.

Te Guebwillers (Hoog-Alzas) is de abt Gerber, katholiek, door 9,592 stemmen gekozen; tegen den heer Schlumber, van de Elzassische partij, die er maar 1,674 bekam.

Te Strasburg (buiten) is de baron van Schauenburg, katholiek gekozen geworden tegen den heer Klein, van de Elzassische partij.

Bij de ballotering in den 5^m kieskring van Berlijn is de heer Metz, progressist, door 6,055 stemmen gekozen tegen den heer Hasenlever, democraat-socialist, die 1,507 stemmen bekomen heeft.

Te Strasburg (stad) ingeschrevene kiezers, 42,000; stemmers, 9,027.

De heer Lauth, kandidaat der Fransche partij, heeft 5,906 stemmen bekomen: De heer Schneegans, kandidaat der « Elzassische partij », heeft er 2,926 bekomen en de heer Bebel socialist 168.

De grootste rust heerscht onder de kiesbewerkingen.

Spanje.

DE TWEE LEGERS. — De militaire overheden bewaren het grootste stilzwijgen over het noorderleger, want het gouvernement van 3 januari begrijpt al het moeilijke van zijnen toestand.

Generaal Moriones heeft, wel is waar, eenige versterkingen bekomen, zooals een bataillon jagers van Alcala, detachementen der reserve en lottelingen, welke langs alle zijden opgezocht zijn, eenige Krupp-kanon, munitien en Remington-geweren; maar die versterkingen, gevorgd bij zijn leger en de manschappen van generaal Primo de Rivera, welke laatste Ribera voor den vijand openzetten moest, om zich bij den hoofdbevelhebber aan te sluiten, zijn te gering om de Carlisten te verpletteren.

Op het oogenblik, dat generaal Moriones zijn veldtocht beginnen wil, heeft hij bevel gegeven geene levensmiddelen hooger noordwaarts te zenden, dan tot aan Miranda.

Ten zuiden van den Elbro houden er geene 15,000 soldaten in de verschillende plaatsen garnizoen en hiernaast volgt, dat Oud- en Nieuw-Castilje bijna geheel voor de Carlisten open liggen, hoewel er te Madrid meer dan 14,000 soldaten en *guardas civils* rondwandelen, terwijl er in de zuidelijke provincien 23,000 verspreid zijn, maar het gouvernement durft die niet verwijderen, zoo ongerust is het over zijne eigene vestiging.

Generaal Elio heeft de beweging zijns tegenstanders niet langer kunnen afwachten, maar liet rond Bilbao en nabij de monding van den Nervion eene divisie van eenige duizende soldaten, terwijl hij met het gros van het leger naar Durango optrok om zijn vijand op te zoeken.

De vier doortochten te Orduna, Ceannri, Manaria en Oroza zijn door sterke kolommen bezet, terwijl de hoogten met borstwerpen en kanons verdedigd worden.

Van Durango tot Bilbao is de weg gemakkelijk, en indien generaal Moriones de overhand moest behalen laat het bezit dezer valleien den aftocht voor de Carlisten open, naar Guipuzcoa langs Elorrio en Mondragon.

Ook Lizarraga is met verdubbelde dagmarchen uit den omtrek van Tolosa vertrokken om don Carlos in den beslissenden strijd tegen generaal Moriones te ondersteunen.

Het *escuadrilla* onder de bevelen van den schoutbij-nacht Barcaizegi ligt onder Portugaleta, de kolom van Cortijo, is uit Santander tot Castro en Laredo doorgedrongen, maar alles eindigde met eene levendige schermutseling, waarin de republikeinen, zoo 't schijnt, hunne vijanden wilden pelsen.

In het zuiden beveelt luitenant-generaal Dopez Dominguez over vier brigades, onder de brigadiers Medevilla, La Guardia, Weyer en Calleja.

Generaal Dominguez opereert langsheen Chelva ter opsporing van *cabeilla* Santes. Deze laatste ligt te Chelva aan het hoofd van 5000 man en 300 ruiters, terwijl Cabanes er 2,500 onder zijn bevel heeft te Murveido en Cucala nagenoeg 5000, in de bergen op den linkerover van den Jucar.

Eene depeche uit Santander 8 februari, meldt, dat de Carlisten de kapiteins der Fransche en Engelsche schepen belet hebben, in Bilbao te varen.